

givelsen og medtages ved afgørelsen af, om virksomheden kan anvende kalendermåneden i stedet for kvartalet som afgiftsperiode.

Til nr. 30

Ændringen angår reglerne for moms af brugte varer.

Efter de gældende regler, jf. lovens § 70, stk. 3, er varer omfattet af den periodevise opgørelsesmetode, i modsætning til varer under den almindelige brugt-momsordning, udelukket fra at anvende lovens almindelige regler ved bl.a. eksport.

På baggrund af konsultationer i Momskomiteén, jf. de almindelige bemærkninger, foreslås det, at også brugte varer, der har været henført under den periodevise opgørelsesmetode for moms af brugte varer, jf. lovens § 70, stk. 5, kan anvende lovens almindelige regler ved videresalg af brugte varer m.v. til købere uden for EU.

Salg af brugte varer til steder uden for EU efter lovens almindelige regler indebærer, at der ikke beregnes moms af salgsprisen. Da det drejer sig om varer, der ikke er tilfaktureret virksomheden med moms, er der ikke noget fradrag for indgående afgift.

For varer, der er omfattet af den periodevise opgørelsesmetode, er der imidlertid allerede på købstidspunktet fratrukket et momsbeløb af købsprisen. På denne baggrund skal der ske en regulering, hvis en virksomhed ønsker at anvende lovens almindelige regler.

Den periodevise opgørelsesmetode anvendes, hvor det ikke er muligt at foretage en afgiftsberigtigelse af den enkelte vare, fordi der enten foreligger et samlet køb eller salg. Opgørelse vil derfor ofte kun kunne ske ved anvendelse af en kalkuleret købspris. Det er på denne baggrund foreslået, at virksomhederne skal anvende en købspris, der udgør salgsprisen fratrukket de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer af den pågældende art.

Til nr. 31

Ændringen præciserer bestemmelsen. Hermed siges det direkte, at uanset om en virksomhed opbevarer regnskabsmaterialet på papir eller på edb kan de statslige told- og skattemyndigheder mod behørig legitimation foretage eftersyn i det pågældende regnskabsmateriale.

Til nr. 32

Som en konsekvens af ikrafttrædelsen af Traktaten om Den Europæiske Union ændres landebetegnelsen i loven fra EF til EU.

Til § 2

Til nr. 1-3 og nr. 5-7

Den ændrede formulering er begrundet i ønsket om overalt i loven at anvende kønsneutrale betegnelser.

Til nr. 4

1. Det foreslås præciseret i indledningen til den gældende lovs § 55 om toldoplæg, at der på sådanne oplæg kun kan oplægges varer fra tredielande.
2. Det foreslås endvidere i § 55, nr. 2, at de statslige told- og skattemyndigheder kan meddele tilladelse til oplæggelse af varer told- og afgiftsfrit i den enkelte virksomhed, hvor der er et særligt behov herfor, de såkaldte private toldoplæg.

Forslaget indebærer en udvidelse af den hidtidige ordning for oplæggelse af varer på private toldoplæg, idet de hidtil anvendte begrænsninger vedrørende varernes anvendelse foreslås ophævet, således at alle typer varer fremover kan henligge told- og afgiftsfrit. Denne udvidelse af mulighederne for oplæggelse af varer er foreslået i rapporten fra den af skatteministeren nedsatte arbejdsgruppe om afgiftsoplæg/toldoplæg, der er omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Kravet om et særligt behov indebærer, at varemottageren skal kunne påvise, at der er et økonomisk behov for oplæggelse af varerne.

Efter den gældende toldlovs § 55, nr. 2, kan der kun i særlige tilfælde gives tilladelse til oplæggelse af indførte varer hos varemottagere. Bestemmelsen blev ændret ved en toldlovsændring, der trådte i kraft den 1. januar 1994.

Det er i bemærkningerne til denne toldlovsændring anført, at ændringen alene var redaktionel. Det var således ikke hensigten at udvide adgangen til toldoplæg hos varemottagere. Der blev derfor fortsat alene givet tilladelse til oplæggelse af varer hos varemottagere i de situationer, der er nævnt i § 108, nr. 2, litra a-d, i bekendtgørelsen af toldloven fra 1992 (lovbekendtgørelse nr. 153 af 27. februar 1992).

3. I tråd med udvidelsen under nr. 2 foreslås det at ændre formuleringen af bestemmelsen i § 55, nr. 1. Formuleringen om, at der kun kan oprettes toldoplæg hos pakhusforretninger i havne, »der er basishavne, og hvor der ikke findes en frihavn«, foreslås ophævet. Hermed gives der en klar adgang til, at der også i det storkøbenhavnsske område kan oprettes offentlige toldoplæg, således som det allerede er tilfældet i det øvrige land. Til forskel fra private toldoplæg ejer pakhusforretninger